

En dag i Vallensbæk

Lydighedstræning i Rhodesian Ridgeback
Klubben er givtigt for hund og menneske
- både fysisk, mentalt og socialt.

Tekst Dorte Qvist

Foto Benny Fischer

Det er søndag morgen, vi havde gæster i går, og jeg er træt. Alligevel kommer jeg på højkant - turen til træningspladsen i Vallensbæk står først på dagens program. Lydighedstræning og socialt samvær er ingredienserne i de næste 3 timer.

Jeg ankommer lidt senere end tiltænkt, og hvalpeholdet er allerede godt i gang - 10 hvalpe og deres førere.

På et lille campingbord i kanten af arealet har Benny dækket op med kaffe, mælk og krus - og jeg nyder dagens første kop kaffe. Alexandra har bagt et par fantastiske brød, og jeg tænker, at her forstår Ridgeback-folket virkelig at hygge sig (igen).

Det er første sæson med den nye træner, Katrine Søegaard. Katrine er uddannet hos Hund og Træning, og adfærdskonsulent fra etologisk institut.

Ikke alle hvalpeholdstilmeldte deltager i dag, men de der er med, er meget koncentreret om træningen. De laver "indkald".

Alle hvalpene er enormt fokuseret på deres førere, som på skift overlader hvalpen til træneren, og derefter går 20-30 meter væk. Når føreren kalder, ser man hvalpen med flyvende "arme og ben" spurte hen til sin fører - "puha, jeg troede, at du ville gå fra mig". Jeg elsker at se på det, og jeg ved, at

alle førerne får et glædessus i maven, hver gang det lykkes.

Lidt senere flytter de alle hen til tunnelen - et stofrør, hvor hvalpene på skift skal løbe igennem. Det kan være svært, ja faktisk finder nogle af hvalpene ret hurtigt ud af, at det er langt lettere og mere overskueligt at løbe udenom, men den går ikke - alle skal udfordres. Heldigvis kan tunnelen gøres mindre, og til sidst kommer alle igennem.

I de sidste minutter af timen er der fri leg. Det er fornuftigt - god leg med jævnaldrene. Vi iagttager, hvordan hvalpene trives i flokken, og man forblændes fuldstændigt

af de små Ridgebacks - jeg vil også ha' en hundehvalp.

Imens jeg står og se på hvalpeholdet, ankommer næste hold, de let øvede.

Der småsludres og flere har kage med. Der er nye og gamle Ridgeback-ejere, en broget flok med samme mål.

Efterhånden som de nyankomne hunde tages ud af bilerne, kan jeg se hvad de forskellige førere har at arbejde med. Størstedelen er unghunde med krudt i bagdelen. Alle liner er fuldt udstrakte - der skal ske noget.

Da timen starter, går de i samlet flok lidt længere væk - væk fra eventuelle afledninger, og jeg fanges ind i hyggen ved camping-kaffe-bordet. Ægtefæller til igangværende hundeførere, hvalpeejere som bliver lidt længere og hundeførere til det næste hold snakker og hygger.

Jeg går lidt væk for at koncentrere mig om det let øvede hold, som laver kontaktøvelser. Alle hundene er faktisk gode - især når jeg tænker ganske få minutter tilbage,

går rigtig fint.

Holdet fortsætter træningen og jeg indrulles igen i samtalen ved camping-kaffe-bordet. Dagens sidste hunde og deres førere ankommer stille og roligt. En træningsdag i Vallensbæk slutter med 2 hold - et let øvet og et øvet. Snakken går endnu livligere, her

da de ankom med "fuld fart og håret tilbage".

Kontaktøvelser styrker samarbejdet mellem hund og fører - en god kontakt gør samarbejdet og træningen lettere. Grundlæggende kan man sige, at hunden skal lære at det kan betale sig at holde øje med sin fører.

Det kan være en svær øvelse, især når der kun er et par meter hen til en mulig lege-kammerat. Der bliver da også brugt mange godbidder og opmuntrende ord. Kontaktøvelsen udvides med en slalom igennem rækken af holdkammerater, hvor ved udfordringen bliver væsentlig større. Alle hundeførerne giver sig 100%, og det

kender de fleste hinanden godt.

Jeg koncentrerer mig om det øvede hold. Så snart der er plads, går alle deltagerne i gang med forskellige kontaktøvelser, og snart har de fordelt sig på henholdsvis rally - og agilitybanerne. Her er en flok med lyst og iver. De virker fokuserede på den gode måde - glade for deres sport, og hundene er klar med tydelige forventninger.

Jeg ser tempofyldt lineføring eller fri ved fod, slalom, tunnel, fællesdæk og mere til. De er skism bare så dygtige.

En rigtig god dag er slut, og jeg tænker tilbage - sikken en udvikling! På bare 3 år er træningspladsen i Vallensbæk blevet et rigtig "ridgeback-trækplaster". Tilbage i juni 2008 deltog jeg selv på klubbens første træningshold med knapt 20 tilmeldte fordelt på et unghunde- og et voksenhold. I dag arrangerer klubben, med Benny Fischer som frontløber, træning for et hvalpehold, to let øvede og et øvet hold, i alt 44 deltagere. Fantastisk!